

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou v právní věci

žalobce: **M. R.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Bokotejem
sídlem Táboritská 23, 130 00 Praha 3

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25/1292, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 5. 2024, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „žalovaná“) ze dne 9. 5. 2024, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“), zamítnuty námitky žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne ze dne 27. 2. 2024, č. j. X (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

„prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost o starobní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 28 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), s přihlédnutím k Smlouvě mezi Českou republikou a Ukrajinou o sociálním zabezpečení publikovanou ve sbírce mezinárodních smluv pod číslem 29/2003 Sb. m. s. (dále též „smlouva s Ukrajinou“).

II. Žalobní body

2. Žalobce nesouhlasil, že získal ke dni 6. 10. 2022 pouze 23 roků a 237 dnů doby pojištění. Doložil doklady, které svědčí o delší době pojištění. Žalobce nastoupil na základní školu, a to do 1. třídy ročník 1965 - 1966, základní školu ukončil po 11 letech, tj. v ročníku 1976 - 1977, tedy v době, kdy mu bylo X let a X měsíců. Po ukončení základní školy nastoupil na základní vojenskou službu, kterou vykonával v letech 1977 – 1979. Na základní vojenskou službu nastoupil ihned po ukončení základní školní docházky a prázdnin, tedy na podzim 1977. Po ukončení základní vojenské služby odjel pracovat na Sibiř, kde dle pracovní knížky pracoval od roku 1981 do roku 1993. K důkazu navrhl vojenskou knížku, pracovní knížku i vysvědčení z uvedené doby.
3. V době od narození až do roku 1991 žil v SSSR a byl občanem SSSR, po zániku SSSR žil na Ukrajině, je i nadále občanem Ukrajiny.
4. Pokud v odůvodnění je poukázáno na Smlouvu mezi Českou republikou a Ruskou federací o sociálním zabezpečení č. 57/2014 Sb. m. s. (dále též „smlouva mezi ČR a Ruskem“), žalobce tvrdí, že před touto smlouvou byly uzavřeny smlouvy mezi tehdejšími státy ČSSR a SSSR, které jsou platné i pro jejich právní nástupce a umožňují započtení doby, po kterou byl pojištěncem druhého státu, k přiznání starobního důchodu, resp. doby ve státě, ve kterém má nyní dlouhodobý pobyt a ve kterém žádá o přiznání starobního důchodu.
5. Doba, která se započítává do doby pojištění, je doba podnikání v ČR od roku 1999 jako osoby samostatně výdělečně činné, následně doba zaměstnání u firmy X s.r.o., která byla založena v únoru 2009.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že důchodový věk žalobce, tj. muže narozeného v roce X, v souladu s ustanovením § 32 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění činí 63 roků a 10 měsíců, tohoto věku dosáhl dne X.
7. Podle ustanovení § 28 zákona o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal potřebnou dobu pojištění a dosáhl stanoveného věku, popřípadě splňuje další podmínky stanovené v tomto zákoně.
8. Podle ustanovení § 32 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění se u pojištěnců narozených v období let 1936 až 1977 důchodový věk stanoví podle přílohy k citovanému zákonu.
9. Žalobce získal podle českých právních předpisů celkem pouze 23 roků a 237 dnů doby pojištění, nezískal tak 35 let doby pojištění, ani 30 let doby pojištění uvedené v § 11 a §

- 13 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, tj. doby pojištění bez náhradních dob pojištění pro nárok na český starobní důchod pouze dle českých právních předpisů.
10. Podle článku 14 smlouvy s Ukrajinou závisí-li podle právních předpisů jedné smluvní strany vznik, zachování nebo obnovení nároku na důchod na existenci nebo získání určitých dob pojištění, musí instituce této smluvní strany, v nezbytném rozsahu, přihlídnout i k existenci nebo dobám odpovídajícího pojištění získaným podle právních předpisů druhé smluvní strany za podmínky, že se nepřekrývají.
11. Podle článku 16 smlouvy s Ukrajinou je-li doba pojištění získaná podle právních předpisů jedné smluvní strany kratší než jeden rok a nevznikne-li na jejím základě nárok na důchod, instituce druhé smluvní strany tyto doby započte, jako by se jednalo o doby získané podle jejích právních předpisů.
12. Žalovaná se dotázala ukrajinského nositele důchodového pojištění na doby na ukrajinské doby důchodového pojištění žalobce. Ukrajinský nositel pojištění však žalobci žádnou dobu pojištění nepotvrdil, neboť žalobce všechny doby pojištění získal mimo území Ukrajiny.
13. K potvrzení dob pojištění získaných na území Ruské federace je příslušný ruský nositel pojištění. Jak již bylo uvedeno v prvoinstančním rozhodnutí, podle článku 3 Smlouvy mezi Českou republikou a Ruskou federací o sociálním zabezpečení publikovanou ve sbírce mezinárodních smluv pod číslem 57/2014 Sb. m. s., tato smlouva se vztahuje pouze na pracovníky a jejich rodinné příslušníky, kteří jsou občany jedné ze smluvních stran a kteří podléhají nebo podléhali právním předpisům některé ze smluvních stran. Vzhledem k tomu, že žalobce je ukrajinským státním občanem, nikoliv ruským, nelze tuto smlouvu v jeho případě použít.
14. Nárok na starobní důchod není možné posoudit na základě Dohody mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o sociálním zabezpečení, uveřejněné vyhláškou ministra zahraničních věcí ze dne 7. 7. 1960 č. 116/1960 Sb., neboť tato dohoda podle sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 81/2000 Sb. m. s. na základě Protokolu mezi vládou České republiky a kabinetem ministrů Ukrajiny o dvoustranných smluvních vztazích mezi Českou republikou a Ukrajinou, podepsaného dne 17. prosince 1998 a Protokol k ní ze dne 2. prosince 1959, č. 116/1960 Sb. (bod 4 daného sdělení), pozbyla platnosti.
15. Stejně tak byla podle sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 87/2008 Sb. m. s. ukončena platnost Dohody mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o sociálním zabezpečení a Protokolu k této Dohodě, podepsané v Praze dne 2. prosince 1959 a vyhlášené pod č. 116/1960 Sb., ve vztahu k Ruské federaci k 31. 12. 2008.

IV. Obsah správního spisu

16. Žalobce podal dne 24. 5. 2023 prostřednictvím Pražské správy sociálního zabezpečení žádost o starobní důchod z ČR s požadovaným datem přiznání od 6. 10. 2022. V žádosti je uvedeno, že je ukrajinským státním občanem a prokazuje činnost na Ukrajině v letech 1977 až 1993, rovněž žádá o ukrajinský důchod. Doložil pracovní knížku, potvrzení o základní vojenské službě a potvrzení o studiu na Ukrajině. Od 17. 2. 1999 do 31. 12. 2022 má evidovanou dobu pojištění dle evidencí ČSSZ, od 1. 10. 2010 do současné doby má pojištění u zaměstnavatele X s.r.o.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

17. Součástí spisu je potvrzení o době pojištění adresované Penzijnímu fondu Ukrajiny a posouzení žádosti o starobní důchod adresované Penzijnímu fondu Ukrajiny s tím, že byly připojeny veškeré doklady předložené žalobcem.
18. Dopisem ze dne 18. 9. 2023 byl žalobce informován, že podle smlouvy s Ukrajinou doby pojištění získané podle právních předpisů smluvních stran jejich občany ke dni vstupu smlouvy v platnost (1. 4. 2003) budou považovány za dobu pojištění té smluvní strany, na jejímž území měl občan trvalý pobyt (čl. 39 odst. 4 smlouvy s Ukrajinou). Vzhledem k tomu, že žalobce měl k 1. 4. 2003 trvalý pobyt na Ukrajině, je ukrajinský nositel pojištění příslušný k zápočtu dob pojištění v ČR do 31. 3. 2003, ČSSZ bude posuzovat nárok na starobní důchod za dobu pojištění od 1. 4. 2003.
19. Žalobce předložil potvrzení o odhlášení z trvalého pobytu v Ruské federaci.
20. Penzijní fond Ukrajiny sdělil, že doby pojištění nebyly získány na území Ukrajiny.
21. Ve správním spise se nachází osobní list důchodového pojištění, podle kterého žalobce v době od 17. 2. 1999 do 31. 3. 2003 získal 1 504 dní pojištění jako osoba samostatně výdělečně činná. V době od 1. 4. 2003 do 5. 10. 2022 celkem 7 118 dní pojištění (od 1. 4. 2003 do 31. 12. 2009 jako osoba samostatně výdělečně činná, od 1. 1. 2010 do 5. 10. 2022 jako zaměstnanec). Celkem tedy žalobce získal necelých 24 let pojištění.
22. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobcova žádost o starobní důchod zamítnuta pro nesplnění podmínek v § 28 zákona o důchodovém pojištění, s přihlédnutím k smlouvě s Ukrajinou, neboť ke dni 6. 10. 2022 (od něhož požadoval přiznání starobního důchodu) získal pouze 23 roků a 237 dnů doby pojištění, nesplnil tak podmínku získání 35 let doby pojištění uvedené v ustanovení § 11 a § 13 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Nesplnil ani požadovaný věk 68 let a 10 měsíců. Podle znění čl. 3 Smlouvy mezi Českou republikou a Ruskou federací o sociálním zabezpečení č. 57/2014 Sb. m. s., tuto smlouvu nelze v případě žalobce použít, proto správní orgán nemohl zohlednit doby pojištění získané na území Ruské federace.
23. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, uvedl, že doložil doklady, které svědčí o skutečnosti, že byl pojištěn delší dobu. Na základní školu nastoupil v ročníku 1965/1966, tuto ukončil po 11 letech, tj. v ročníku 1976/1977, tedy v době, kdy mu již bylo X let a X měsíců. Po ukončení základní školy nastoupil na základní vojenskou službu, kterou vykonával v letech 1977 až 1979. Po ukončení základní vojenské služby odjel pracovat na Sibiř, kde dle pracovní knížky pracoval od roku 1981 do roku 1993. Uvedené doložil vojenskou knížkou, pracovní knížkou a vysvědčeními. Do roku 1991 žil a byl občanem SSSR, po zániku SSSR žil na Ukrajině, je i nadále občanem Ukrajiny. Pokud je v odůvodnění napadeného rozhodnutí odkázáno na Smlouvu mezi Českou republikou a Ruskou federací o sociálním zabezpečení č. 57/2014 Sb. m. s., pak tvrdí, že před touto smlouvou byly uzavřeny dohody mezi tehdejšími státy ČSSR a SSSR, které jsou platné i pro jejich právní nástupce a dle jeho názoru umožňují započtení doby, po kterou byl pojištěncem druhého státu.
24. Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že důchodový věk účastníka řízení, tj. muže narozeného v roce X, v souladu s ustanovením § 32 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění činí 63 roků a 10 měsíců, tohoto věku dosáhl dne X, tuto podmínku tak splnil.
25. Podle ustanovení § 29 odst. 1 písm. k) zákona o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně 35 let a dosáhl

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

důchodového věku po roce 2018. Podle ustanovení § 29 odst. 2 písm. f) zákona o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na starobní důchod též, jestliže nesplnil podmínky podle odstavce 1 a získal dobu pojištění nejméně 20 let a dosáhl po roce 2013 věku aspoň o 5 let vyššího, než je důchodový věk stanovený podle § 32 pro muže stejného data narození. Podle ustanovení § 29 odst. 3 písm. a) zákona o důchodovém pojištění má pojištěnec, který nesplňuje podmínky uvedené v odstavci 1 písm. h) nárok na starobní důchod též, jestliže dosáhl důchodového věku po roce 2014 a získal aspoň 30 let doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, tj. doby pojištění bez náhradních dob pojištění.

26. Účastník řízení získal podle českých právních předpisů celkem pouze 23 roků a 237 dnů doby pojištění, nezískal tak 35 let doby pojištění, ani 30 let doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, tj. doby pojištění bez náhradních dob pojištění pro nárok na český starobní důchod pouze dle českých právních předpisů.
27. ČSSZ zaslala ukrajinskému nositeli důchodového pojištění doložené podklady o dobách pojištění s žádostí o potvrzení ukrajinských dob důchodového pojištění. Ukrajinský nositel pojištění však ve své odpovědi doručené ČSSZ dne 15. 1. 2024 uvedl, že tato doba pojištění byla získána mimo území Ukrajiny, proto nepotvrdil žádnou dobu pojištění.
28. K podstatě námitek účastníka řízení žalovaná uvedla, že účastníku řízení nelze pro účely nároku na český starobní důchod započítat žádné ukrajinské doby pojištění, protože ukrajinský nositel důchodového pojištění nepotvrdil žádné doby pojištění s odkazem na to, že nebyly získány na území Ukrajiny. K potvrzení dob pojištění získaných na území Ruské federace je příslušný ruský nositel pojištění. Jak již bylo uvedeno v napadeném rozhodnutí, podle článku 3 Smlouvy mezi Českou republikou a Ruskou federací o sociálním zabezpečení publikovanou ve sbírce mezinárodních smluv pod číslem 57/2014 Sb. m. s., tato smlouva se vztahuje pouze na pracovníky a jejich rodinné příslušníky, kteří jsou občany jedné ze smluvních stran a kteří podléhají nebo podléhali právním předpisům některé ze smluvních stran. Vzhledem k tomu, že účastník řízení uvádí, že je ukrajinským státním občanem, nikoliv ruským, nelze tuto smlouvu v jeho případě použít.
29. Nárok na starobní důchod není možné posoudit podle Dohody mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o sociálním zabezpečení, uveřejněné vyhláškou ministra zahraničních věcí ze dne 7. 7. 1960 č. 116/1960 Sb. V době podání žádosti o starobní důchod ani jedna ze smluvních stran této dohody již neexistovala. V souladu s mezinárodním právem lze za takových okolností mezinárodní smlouvu aplikovat jen v případě sukcese nástupnického státu do této smlouvy. Ve Sbírce mezinárodních smluv bylo publikováno sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 81/2000 Sb. m. s., v němž Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že na základě Protokolu mezi vládou České republiky a kabinetem ministrů Ukrajiny o dvoustranných smluvních vztazích mezi Českou republikou a Ukrajinou, podepsaného dne 17. prosince 1998, pozbyla platnosti mj. i Dohoda mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o sociálním zabezpečení a Protokol k Dohodě ze dne 2. prosince 1959, č. 116/1960 Sb. (bod 4 daného sdělení). Dále je ve Sbírce mezinárodních smluv publikováno sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 87/2008 Sb. m. s., v němž Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že po vyslovení souhlasu Parlamentem České republiky prezident republiky schválil dne 13. května 2008 ukončení platnosti Dohody mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o

sociálním zabezpečení a Protokolu k této Dohodě, podepsané v Praze dne 2. prosince 1959 a vyhlášené pod č. 116/1960 Sb., ve vztahu k Ruské federaci k 31. 12. 2008.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

30. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. O věci soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci s takovým postupem souhlasili. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
31. Podle ustanovení § 28 zákona o důchodovém pojištění *pojištěnec má nárok na starobní důchod, jestliže získal potřebnou dobu pojištění a dosáhl stanoveného věku, popřípadě splňuje další podmínky stanovené v tomto zákoně.*
32. Podle ustanovení § 32 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, ve znění do 31. 12. 2022, *u pojištěnců narozených v období let 1936 až 1971 se důchodový věk stanoví podle přílohy k tomuto zákonu. Stanoví-li se důchodový věk s přičtením kalendářních měsíců, považuje se za důchodový věk dosažený v posledním přičteném kalendářním měsíci v den, který se číslem shoduje se dnem narození pojištěnce; neobsahuje-li takto určený měsíc takový den, považuje se za důchodový věk ten věk, který je dosažen v posledním dni posledního přičteného kalendářního měsíce.*
33. Podle článku 14 Smlouvy mezi Českou republikou a Ukrajinou o sociálním zabezpečení publikovanou ve sbírce mezinárodních smluv pod číslem 29/2003 Sb. m. s. *závisí-li podle právních předpisů jedné smluvní strany vznik, zachování nebo obnovení nároku na důchod na existenci nebo získání určitých dob pojištění, musí instituce této smluvní strany, v nezbytném rozsahu, přihlídnout i k existenci nebo dobám odpovídajícího pojištění získaným podle právních předpisů druhé smluvní strany za podmínky, že se nepřekrývají.*
34. Podle čl. 1 odst. 1 bodu 8 této smlouvy *pro účely této smlouvy následující pojmy znamenají: „doba pojištění“ dobu, po kterou bylo placeno pojistné na sociální pojištění, dobu zaměstnání a jinou dobu, která je považována za dobu pojištění podle právních předpisů každé ze smluvních stran.*
35. Podle čl. 3 Smlouvy mezi Českou republikou a Ruskou federací o sociálním zabezpečení č. 57/2014 Sb. m. s. *tato smlouva se vztahuje na pracovníky a jejich rodinné příslušníky, kteří jsou občany jedné ze smluvních stran a kteří podléhají nebo podléhali právním předpisům některé ze smluvních stran.*
36. Podle zprávy o šetření Veřejného ochránce práv ze dne 6. 12. 2004, sp. zn.: 87/2004/VOP/PK: *„Od 1. 4. 2003, kdy vstoupila v platnost Smlouva o sociálním zabezpečení mezi ČR a Ukrajinou, je třeba při řízení o důchodových nárocích občanů Ukrajiny aplikovat tuto smlouvu, nikoli předchozí Dohodu mezi ČSR a SSSR o sociálním zabezpečení č. 116/1960 Sb. Doby pojištění na území bývalého Sovětského svazu může ČSSZ v těchto případech započít pouze na základě potvrzení ukrajinského nositele důchodového pojištění.“*
37. Žalobce v žalobě pouze zopakoval odvolací námitky, na podrobné odůvodnění žalované nijak nereaguje, soudu tak není zřejmé, které konkrétní závěry či právní hodnocení

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

žalované jsou žalobcem zpochybňovány. Žalobce nezpochybnil správnost potřebné doby pojištění, z žaloby je však zřejmé, že požaduje zohlednit další doby pojištění.

38. Právní úprava důchodového pojištění v ČR odvozuje vznik nároku na starobní důchod od dosažení důchodového věku a potřebné doby pojištění.
39. Doby pojištění v cizině lze pro účely vzniku nároku na starobní důchod v ČR započítat tehdy, existuje-li mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu ČR; použije se přednostně před vnitrostátní úpravou a umožňuje hodnocení takové doby. Ve vztazích mezi ČR a Ukrajinou je takovou smlouvou Smlouvy mezi Českou republikou a Ukrajinou o sociálním zabezpečení publikovanou ve sbírce mezinárodních smluv pod číslem 29/2003 Sb. m. s., která se vztahuje na české a ukrajinské občany; mimo jiné upravuje i poskytování důchodových dávek a vstoupila v platnost dne 1. 4. 2003.
40. Na základě smlouvy se v důchodových věcech uplatňuje princip sčítání dob pojištění. To znamená, že nedostačují-li doby pojištění získané podle předpisů jednoho smluvního státu ke vzniku nároku na důchod v tomto státě, musí být při posuzování nároku na důchod přihlédnuto i k dobám pojištění získaným podle předpisů ve druhém státě.
41. To, zda vůbec lze určitou dobu hodnotit jako dobu pojištění, se vždy posuzuje podle právních předpisů státu, na jehož území byla doba získána. Pro účely smlouvy se dobou pojištění rozumí doba, po kterou bylo placeno pojistné na sociální pojištění, doba zaměstnání a jiná doba pojištění podle právních předpisů každé ze smluvních stran. Byla-li tedy vykonávána výdělečná činnost, placeno pojistné apod. na Ukrajině, posuzuje se podle ukrajinských předpisů, zda jde o doby pojištění. Doba získanou na území ČR zase posuzuje ČSSZ podle českých právních předpisů.
42. Doba, kterou žalobce získal v ČR, přesněji ta, která je ve smyslu smlouvy považována za českou dobu pojištění, není dostačující pro vznik nároku na starobní důchod podle českých právních předpisů. ČSSZ tedy musela přihlédnout i k ukrajinským dobám pojištění. Podle informací Ukrajiny však žádná taková započitatelná doba není, neboť žalobce na území Ukrajiny nevykonával výdělečnou činnost. Žalovaná není oprávněna posoudit a rozhodnout otázku, které doby pojištění jsou hodnotitelné podle ukrajinských právních předpisů a které nikoliv, resp. není oprávněna přezkoumávat, zda ukrajinský nositel pojištění potvrdil žalobci všechny doby pojištění získané na jeho území správně (srovnej obdobně rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 27. 10. 2021, č. j. 32 Ad 18/2019-33 ve vztahu k Ruské federaci).
43. Je zjevné, že česká strana poskytla ukrajinskému nositeli pojištění kompletní informace i všechny doklady předložené žalobcem, ukrajinská strana přesto nepotvrdila žádnou dobu pojištění.
44. Pokud jde o výdělečnou činnost vykonávanou na území Ruské federace, resp. SSSR, žalobce neupřesnil, podle které smlouvy by mu tato doba měla být započítána. Je správný závěr žalované, že v případě žalobce není možné aplikovat Smlouvou mezi Českou republikou a Ruskou federací o sociálním zabezpečení č. 57/2014 Sb. m. s. s ohledem na čl. 3, když žalobce nikdy nebyl občanem ani ČR, ani Ruské federace. K této otázce srovnej též závěry Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2025, č. j. 1 Ads 159/2024-31, který potvrdil závěry Městského soudu v Praze (rozsudek ze dne 13. 6. 2024, č. j. 2 Ad 22/2023-56), že na případ žalobkyně (která byla osobou bez státní příslušnosti) nebylo možné aplikovat smlouvu mezi ČR a Ruskem, neboť ta se vztahuje pouze na

občany smluvních stran. Nebylo proto možné zohlednit doby pojištění získané na území Ruské federace.

45. Z žaloby pak není zřejmé, o jakou konkrétní smlouvu žalobce svůj nárok opírá. Dohoda mezi bývalým Československem a SSSR v oblasti sociálního zabezpečení, která byla publikovaná pod č. 116/1960 Sb., byla platná od 1. 7. 1960, platnost této dohody skončila dnem 31. 12. 2008 vůči Ruské federaci a ve vztahu k ostatním nástupnickým státům zanikla dne 23. 9. 2009, nelze již podle ní postupovat.
46. Bylo-li v žalobě namítáno, že žalobce od roku 1999 získal dobu pojištění jako osoba samostatně výdělečně činná, následně byl zaměstnán u firmy X s.r.o., která byla založena v únoru 2009, ze spisu je zřejmé, že tato doba mu byla v plném rozsahu započítána, žalobce konkrétní doby uvedené v osobním listu důchodového pojištění ničím nezpochybňuje.
47. Ze všech shora uvedených důvodů neshledal soud žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
48. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 27. března 2025

JUDr. Lenka Loudová v. r.

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.